

Arrest

nr. 131 223 van 13 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 22 mei 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 14 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 juni 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VANDERMAESEN, die loco advocaat J. JOCHEMS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 23 oktober 2013 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in haar hoedanigheid van partner van een onderdaan met Belgische nationaliteit, waarmee zij een wettelijke samenwoning heeft afgesloten.

Op 14 april 2014, met kennisgeving op 23 april 2014, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze vormen de bestreden beslissingen met reden:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 23.10.2013 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Betrokkene legt loonfiches voor van de Belgische echtgenoot. Hieruit blijkt dat het gemiddelde maandloon ongeveer 704 euro betreft. Dit is ontoereikend en voldoet bijgevolg niet aan de gestelde voorwaarden van artikel 40ter. Verder werden er geen bijkomende bewijzen voorgelegd waaruit zou kunnen blijken dat de Belgische onderdaan over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zou beschikken.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene en het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Deze beslissing belet de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Het eerste middel luidt:

"Eerste middel

Schending van het zorgvuldigheidsplicht

Aangezien de bestreden beslissing het verblijf van meer dan 3 maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Europese Unie weigert omdat:

"Artikel 40 ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen minstens gelijk zijn aan 120 % van het bedrag bedoeld in artikel 14 §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Betrokkene legt loonfiches voor van de Belgische echtgenoot. Hieruit blijkt dat het gemiddelde maandloon ongeveer 704 € betreft. Dit is ontoereikend en voldoet bijgevolge niet aan de gestelde voorwaarden van artikel 40ter."

Dat een gemiddeld maandloon werd weerhouden wat aldus betekent dat verschillende bedragen op de overgemaakte loonfiches vermeld staan.

Dat de overgemaakte loonfiches inderdaad twee verschillende bedragen vermelden namelijk 904, 18 € en 703, 83 € bruto;

(...)

Terwijl de Belgische echtgenote van verzoeker maandelijks twee inkomens ontvangt en deze bedragen gecumuleerd dienen te worden in plaats van een gemiddeld maandloon te berekenen zoals verwerende partij foutief gedaan heeft;

De Belgische echtgenote van verzoeker, mevrouw B.C., is tewerkgesteld als poetsvrouw. Haar werkgever betreft de Scholengroep te (...).

Ze wordt door haar werkgever tewerkgesteld in twee verschillende scholen, namelijk de S. en het KTA te (...). Dit betreffen twee aparte arbeidsovereenkomsten van 30 augustus 2013 (stukken 3);

Ze ontvangt per maand twee verschillende inkomens namelijk 904,18 € en 713,83 €. Ze heeft aldus een totaal inkomen van 1618,01 € per maand;

De verwerende partij heeft haar onderzoek niet zorgvuldig gedaan nu het duidelijk gaat om twee verschillende loonfiches:

Dit blijkt duidelijk uit :

- *De arbeidsovereenkomsten (stukken 3) welke door verzoeker mee afgegeven werden*
 - *Het feit dat de partner van verzoeker telkens dezelfde twee bedragen ontvangt voor dezelfde tijdsperiode*
 - *De loonfiches een verschillend werknemersnummer ((...)en (...)) alsook een verschillende datum van indiensttreding (27/08/13 en 26/08/13) vermelden terwijl ze dezelfde tijdsperiodes betreffen.(stukken 4)*
- Dat in plaats van de berekening van een gemiddeld maandloon een optelling van twee maandinkomens diende te gebeuren . Dat bovendien ook nog een foutief gemiddelde berekend werd;*
- Dat de bestreden beslissing door een foutieve berekening van de stabiele en regelmatige inkomsten uit twee arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd in hoofde van de Belgische echtgenote van verzoeker van de zorgvuldigheidsplicht geschonden heeft en aldus vernietigd dient te worden;*
- Dat dit middel voldoende ernstig is."*

2.1.2. De verwerende partij betwist niet dat een foutief gemiddelde van de inkomsten van de partner van de verzoekende partij werd berekend en merkt enkel op in haar nota:

"(...)Verwerende partij heeft de eer de exceptie van onontvankelijkheid op te werpen, bij gebrek aan een actueel belang bij de geleverde kritiek.

Artikel 39/56, eerst lid van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet enkel voor de Raad worden kunnen gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het hierbij niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Gedr. St., Kamer 2005-2006, nr 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan het begrip heeft gegeven (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure). Uit de vaste rechtspraak (zie o.a. RvS, 31 maart 1994, nr. 46.816) blijkt dat het belang actueel dient te zijn en dus voorhanden moet zijn op zowel het ogenblik van het indienen van het beroep, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen.

Verwerende partij stelt vast dat de arbeidsovereenkomsten waarop verzoekende partij zich beroept beiden voor een bepaalde duur werden afgesloten, en beiden eindigen op 30.06.2014. Op het moment waarop Uw Raad uitspraak zal moeten doen, zal verzoekende partij haar kritiek niet dienstig kunnen steunen op de stukken van het dossier, gezien die stukken geen actuele bewijskracht meer zullen hebben.

Bij gebrek aan actueel belang zijn het eerste en het tweede middel onontvankelijk.

Bij gebrek aan een ontvankelijk middel is de vordering onontvankelijk."

2.1.3.1. Vooreerst wordt er vastgesteld dat de verzoekende partij wel degelijk haar belang bij de vernietiging van de bestreden beslissingen behoudt. Indien de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt vernietigd, wordt de vernietigde beslissing geacht nooit getroffen geweest te zijn. Dit betekent niet dat het bestuur een positieve beslissing dient te treffen aangaande de aanvraag van de verzoekende partij. Het bestuur verliest zijn discretionaire bevoegdheid in deze niet, maar is in het geval het ervoor opteert een nieuwe beslissing te treffen aangaande de oorspronkelijke aanvraag, verplicht rekening te houden met het motief van het vernietigingsarrest. Een nieuwe beslissing kan worden getroffen op voorwaarde dat er andere motieven en elementen worden gevonden die wel deugen. Deze nieuwe motieven en elementen kunnen reeds bestaan hebben ten tijde van de vernietigde beslissing, maar ze kunnen ook worden ontleend aan een wijziging in de feitelijke omstandigheden sindsdien (cf. LUST, J., "De gevolgen van de schorsing en vernietiging van benoemingen en bevorderingen door de Raad van State", in OPDEBEEK, I., (ed.), *Benoemingen, bevorderingen en Raad van State*, Brugge, Die Keure, 1997, p.126; DE SOMERE, P., *L'exécution des décisions du juge administratif. Rapport belge*, A.P.T. 2005, afl. 1, pp.4-5). Aldus kan niet uitgesloten worden dat de arbeidsovereenkomsten die door de partner van de verzoekende partij werden afgesloten zijn omgezet in onbepaalde duur hetzij dat door de partner van de verzoekende partij nieuwe arbeidsovereenkomsten zijn afgesloten. Bovendien kan geen bevel worden uitgevoerd zolang geen nieuwe (eerste) bestreden beslissing wordt genomen. De verzoekende partij behoudt haar actueel belang.

De exceptie wordt verworpen.

2.1.3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De eerste bestreden beslissing is genomen in toepassing van artikel 40ter van de vreemdelingenwet, dat luidt:

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

– de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

– de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

– dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij [actief werk zoekt](1);

– dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden

Als een attest van geen huwelijksbeletsel werd afgeleverd, zal er naar aanleiding van een onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk waarvoor het attest werd afgeleverd, niet worden overgegaan tot een nieuw onderzoek, tenzij er zich nieuwe elementen voordoen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.

Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden.” (eigen onderlijning).

Uit het administratief dossier blijkt dat de grieven van de verzoekende partij, zoals hierboven geciteerd, correct zijn. De bestreden beslissing heeft een verkeerd gemiddeld maandloon berekend zodat aan geen correcte feitenvinding is gedaan.

De bestreden beslissing steunt volledig op het motief dat het maandloon van de partner van de verzoekende partij ontoereikend is terwijl bijvoorbeeld voor de maand september 2013 twee loonfiches worden voorgelegd met een bedrag van 667, 41 en 836,23 euro, hetzij in totaliteit de som van 1503,64 euro. Ook voor andere maanden wordt het bewijs voorgelegd dat het maandloon hoger is dan wat in de bestreden beslissing wordt omschreven. Het kan niet worden uitgesloten dat de inkomsten van de partner van de verzoekende partij voldoen aan “*Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.*”, zoals vereist in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). In die mate is het middel gegrond en moeten de overige onderdelen niet worden onderzocht.

Waar de verwerende partij opmerkt in de nota dat enkel een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur is voorgelegd, antwoordt de verzoekende partij door toevoeging van de stukken die aantonen dat de arbeidsovereenkomst voor een jaar werd verlengd. De Raad merkt op dat in elk geval dit argument van de verwerende partij niet in de bestreden beslissing wordt terug gevonden en een postfactum motivering uitmaakt.

De eerste bestreden beslissing die de beslissing tot weigering van verblijf is, moet worden vernietigd.

2.1.3.3. Wat de tweede bestreden beslissing betreft, volstaat de vaststelling dat de verzoekende partij nalaat in het verzoekschrift een grief te richten tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Dergelijk middel ontbreekt. Bijgevolg is het beroep in de mate dat het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, onontvankelijk.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 14 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, wordt vernietigd.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten van 14 april 2014 worden verworpen.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp wat betreft de vernietigde beslissing.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN